



Громадська приймальня

На узагальнені запитання читачів журналу відповідає начальник УкрНДІЦЗ ДСНС України, генерал-майор служби цивільного захисту

Віталій КРОПИВНИЦЬКИЙ



Відповідно до вимог п.1.16 розділу IV НАПБ А.01.001-15 Правила пожежної безпеки в Україні, затвердженого наказом від 30.12.2014 року МВС №1417, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 5 березня 2015 р. за №252/26697, «електрощити, групові електрощитки повинні бути захищені автономними системами пожежогасіння...».

Просимо розтлумачити терміни «електрощити» та «групові електрощитки» та пояснити, чи підлягають захисту, відповідно до вимог даного пункту «Правил» ВРЩ (ввідно-розподільчі щити), РП (розподільчі пристрої), щити обліку, освітлювальні щити тощо й за якими нормативними документами (ДБН, ДСТУ, ГОСТ та ін.) повинні монтувати автономні системи пожежогасіння?

М. К. Лисяний,

начальник управління ПАТ «Укрнафта»

За період від 2002 до 2014 року кількість пожеж у електрощитах (групових електрощитках) становить 2,4 % загальної кількості пожеж електротехнічних виробів, а кількість пожеж у електрощитах (групових електрощитках) – майже 0,5 %.

Крім того, прямі збитки, завдані цими пожежами, становлять лише 0,3 % загальної кількості їх по країні.

Наведені вище статистичні дані про пожежі свідчать, що обладнувати електрощити, групові електрощитки в будинках різного функціонального призначення автономними системами пожежогасіння, відповідно до пункту 1.16 розділу IV НАПБ А.01.001-2015 Правил пожежної безпеки в Україні (далі – Правила), економічно недоцільно. На думку фахівців інституту, цю правову норму належить вилучити з Правил.

Також інформуємо, що:

- терміни «електрощити» та «групові електрощитки» розтлумачено в НПА ОП 40.1-1.32-01 Правила будови електроустановок. Електрообладнання спеціальних установок;

- ввідно-розподільчі щити, розподільчі пристрої, щити обліку, освітлювальні щити

підпадають під вимогу пункту 1.16 розділу IV Правил;

- нормативного документа, яким би встановлювали вимоги щодо монтування автономних систем пожежогасіння, на сьогодні в Україні немає.

Якою довідковою літературою можна скористатися для отримання даних за показниками вибухопожежної небезпеки речовин та матеріалів?

Руслан Чижаков, м. Запоріжжя.

Для вирішення питань дотримання безпеки технологічних процесів, будівель та споруд, а також забезпечення безпеки людей під час пожежі необхідно мати дані про показники вибухопожежної та пожежної небезпеки речовин і матеріалів та засобів їхнього гасіння. Необхідні дані можна знайти, наприклад, у таких довідниках:

- Пожаровзрывоопасность веществ и материалов и средства их тушения. Довідкове видання в 2 книгах (автори: А.Н. Баратов, А.Я. Корольченко, Г.Н. Кравчук);

- Пожаровзрывоопасность веществ и материалов и средства их тушения. Довідник в 2 частинах (автори: А.Я. Корольченко, Д.А. Корольченко).

Номенклатуру показників та їхнє застосування для характеристик за вибухопожежною та пожежною небезпекою наведено у ГОСТ 12.1.044-89 ССБТ Пожаровзрывоопасность веществ и материалов. Номенклатура показателей и методы их определения.

Де можна ознайомитися з типовими прикладами розрахунку категорій приміщень та споруд за вибухопожежною небезпекою?

Нижче наводимо список літератури з прикладами розрахунків категорій приміщень, будинків та зовнішніх установок за вибухопожежною й пожежною небезпекою.

Шкоруп О.І., Сізіков О.О., Куликівський В.С. та ін. Посібник щодо застосування НАПБ Б.03.002-2007 Норми визначення категорій приміщень, будинків та зовнішніх установок за вибухопожежною та пожежною небезпекою. – Київ, 2010. – 188 с.

Лиходід Р.В. *Визначення категорій ви-*

робничих приміщень, будинків і зовнішніх установок за вибухопожежною та пожежною небезпекою. – Черкаси: АПБ ім. Героїв Чорнобиля, 2013. – 158 с.

Шебеко Ю.Н., Смолин И.М., Молчадский И.С. и др. Пособие по применению НПБ 105-95 Определение категорий помещений и зданий по взрывопожарной и пожарной опасности при рассмотрении проектно-сметной документации. – Москва: ВНИИПО МВД России, 1997. 106 с.

Смолин И.М., Полетаев Н.Л., Гордиенко Д.М. и др. Пособие по применению СП 12.13130.2009 Определение категорий помещений, зданий и наружных установок по взрывопожарной и пожарной опасности. – Москва: ВНИИПО, 2014. – 147 с.

Рік у рік Київщина потерпає від горіння торф'яників. Смогом наповнюються населені пункти. І це триває від весни до пізньої осені. Крім традиційного zalивання водою, є ще способи приборкання цієї стихії? Чи є наукові розробки?

Василь Колодій,

снт Бородянка Київської області.

Проблеми, пов'язані з їхнім гасінням, полягають, насамперед, у складності визначення точного місця осередків горіння торфу в зв'язку із сильним задимленням території, де відбувається горіння, та гідрофобністю торфу, через що він погано змочується водою. З цих причин пожежно-рятувальні підрозділи відпрацювали методики щодо локалізації пожежі на торфовищах, а саме: обкопування периметра гасіння до мінерального ґрунту, поліпшення змочувальної здатності води, що подається на гасіння, застосування спеціальних пожежних стовпів подовженої конструкції, що забезпечують можливість заглиблення в шар торфу, наприклад типу ТС-1 та СПРТ-50 тощо.

На думку фахівців, одним із найефективніших способів запобігання пожежам торфовищ є їхнє обводнення з метою недопущення його самозаймання, зумовленого аномальними атмосферними явищами. Наприклад у Голландії використовують метод підконтрольного затоплення 80% небезпечних територій із торфами. Якщо літо видається спекотним, рівень води на торф'яниках піднімають, а якщо вологе – знижують, щоб не заболочувати місцевість. У Фінляндії за таким самим методом затоплюють 100% торф'яників. Вітчизняні науковці вважають, що Україна також може використовувати такий спосіб. Для цього належить відновити меліоративні системи та шлюзи-регулятори на них і підняти рівень води на торфовищах. Це дасть змогу не тільки убезпечитися від масштабних торф'яних пожеж, а й доправляти належну кількість води в усі регіони країни.

сповідний інженер сектору метрополії

Ніла ПОВОРОЗНИК

науково-випробувального центру

відділу речовин та матеріалів

старший інженер

Дмитро КУРКОВ

науково-випробувального центру

відділу речовин та матеріалів

головний фахівець

Тарас САМЧЕНКО

начальник сектору метрополії

Євген ШЕВЕРВ

полігоні України.

обладнання на пожежно-випробувальному

створення відповідного випробувального

вом. (СЕН/ТС 1187:2012, IDT). Передавачоно

вань покривел зовнішнім вогнем впли-

дарт ДСТУ-П-СЕН/ТС 1187 Методи випробу-

Україні розробляє національний стан-

правного партнерства з країнами Європи,

отримати на прагнення України до повно-

до процедури випробувань покривел з

для забезпечення єдиного підходу

ємоантні.

жуть проводити в будівлях післядовності.

Випробування за даними методами мо-

впливу (методи 1, 3 і 4).

з поверхні покривел, яка зазнає вогневого

падають, або з нижнього боку покривел, або

утворення крапель, або частин, що горять і

ню крізь покривлю (методи 1, 3 і 4), а також

із основою (методи 1, 2 і 3), проникнення вог-

поверхню та в кожному шарі покривел разом

зможу визначити ступінь поширення полум'я

ють різним сценарієм небезпеки та дають

Наведені методи випробувань відповіда-

тепловому випромінюванню.

впливу, повітряного потоку та додаткового

вання з використанням джегела вогневого

метод 4 – двостадійний метод випробу-

нювання;

методу та додаткового теплового випромі-

джегела вогневого впливу, повітряного

метод 3 – випробування з використанням

поток;

методу та додаткового впливу, повітряного

джегела вогневого впливу та повітряного

метод 2 – випробування з використанням

джегела вогневого впливу;

метод 1 – випробування з використанням

говувати покривел за таких умов:

За допомогою цих методів можна випро-

и основні до зовнішнього вогневого впливу.

стікості покривел (покривельного матеріалу

тири методи випробувань для визначення

вогнем впливом). У ньому наведено чо-

(Методи випробувань покривел зовнішнім

Test methods for external fire exposure to roofs

лів визначають за стандартом CEN/TS 1187

небезпеку покривел і покривельних матеріа-

У країнах Європейського Союзу пожежну

катимуть та втрачати захисну посилку.

Покривел, виготовлені на бітумній основі, ст-

не відповідає реальним умовам експлуатації.

перевіряють у вертикальному положенні, що

некоректний, бо під час випробувань зразки

згаданий метод визначення групи горючості

різноманітних ушлінь та вікон. Крім того,

тей матеріалу основи (підложки), наявності

враховують кут нахилу покривел, властиво-

рів підпо, парю – та теплоізоляції, також не

покривел, яка може складатися з багатьох ш-

є те, що випробовують лише зовнішній шар

значення показників пожежної небезпеки

Основним недоліком згаданих методів ви-

тоді випробування на займистість).

(ГОСТ 30402-96) Матеріали будівельні. Ме-

групи займистості (за ДСТУ Б В.1.1-2-97

полум'я);

ні. Метод випробування на поширення

70-98 (ГОСТ 30444-97) Матеріали будівель-

групи поширення полум'я (за ДСТУ Б В.2.7-

тоді випробувань на горючість);

(ГОСТ 30244-94) Матеріали будівельні. Ме-

групи горючості (за ДСТУ Б В.2.7-19-95

ники пожежної небезпеки;

вид матеріалу повинні визначати такі показ-

матеріалів і мастик на кожний конкретний

покривельних та підпоізоляційних рулонних

Відповідно до вимог цих стандартів, для

Загальні технічні умови.

ли. Мастики покривельні та підпоізоляційні.

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

2001 (ГОСТ 30693-2000) Будівельні матеріа-

Загальні технічні умови та ДСТУ Б В.2.7-108-

ріали рулонні покривельні та підпоізоляційні.

(ГОСТ 30547-97) Будівельні матеріали. Мате-

жаних стандартах ДСТУ Б В.2.7-101-2000

кривельних матеріалів викладено в міждер-

В Україні вимоги пожежної безпеки до по-

19 одиниць техніки та майже сотня бітиків.

Площа займання сягала 400 кв. м, працювали

обвалення даху загинули два пожежники.

жежі в Києві на Сакаганського, 38 внаслідок

Четвертого беззая під час подібної по-

вого скляду.

тувальної техніки і майже 70 бітиків особо-

основної та спеціальної протипожежно-ра-

На місці пожежі працювало 15 одиниць

хвилин площа пожежі становила 600 кв. м.

динку і стрімко поширювалася. Вже через 35

перекинувся з останнього поверху на дах бу-

14 червня 2015 року. Вогонь за кілька хвилин

линий вулиці Будівельників, 13, що сталася

Сторону цього показова пожежа на сто-

низьку вартість.

які досі широко застосовують в Україні через

бітумних та бітумно-полімерних матеріалів,

безпечніші покривельні матеріали на основі

нання шві та розташування шарів). Найне-

70-98 (ГОСТ 30444-97) Матеріали будівель-

групи поширення полум'я (за ДСТУ Б В.2.7-

тоді випробувань на горючість);

(ГОСТ 30244-94) Матеріали будівельні. Ме-

групи горючості (за ДСТУ Б В.2.7-19-95

ники пожежної небезпеки;

вид матеріалу повинні визначати такі показ-

матеріалів і мастик на кожний конкретний

покривельних та підпоізоляційних рулонних

Відповідно до вимог цих стандартів, для

Загальні технічні умови.

ли. Мастики покривельні та підпоізоляційні.

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

фрагмент пожежі у Києві на вул. Будівельників, 13

Про об'єднання для визначення пожежної небезпеки покривел та покривельних матеріалів за вимогами європейського стандарту CEN/TS 1187



ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ (УКРНАДЦЗ)



Аналіз вимог нормативних документів щодо проведення регламентних робіт систем внутрішнього протипожежного водопостачання



На сьогодні системи внутрішнього протипожежного водопостачання (далі – СВПВ) у будівлі є одним із основних заходів, що сприяють гасінню пожеж на початковій стадії. Проте сама наявність СВПВ у комплексі систем протипожежного захисту в будівлі ще не гарантує успішну ліквідацію надзвичайної ситуації, збереження життя людей та матеріальних цінностей.

Одним із найважливіших чинників успішного використання системи СВПВ є її справність, тому своєчасне та якісне проведення регламентних робіт СВПВ є дуже важливою складовою в комплексі протипожежних заходів. У статті розглянуто досвід утримання систем СВПВ у зарубіжних країнах та проведено порівняння з вимогами щодо цього в Україні.

В Україні базовим документом, що визначає правила проведення регламентних робіт СВПВ, є НАПБ А.01.001-2015 [1]. У V главі наведено стислі вимоги до пожежних кран-комплектів, рукавів та засувок. Головною з них є перевірка не рідше одного разу на шість місяців. При цьому про

саму методику перевірки та критерії фактично нічого не сказано. Також варто зауважити значний технологічний прогрес за останні 10-15 років у галузі внутрішнього протипожежного обладнання, що включає в себе додаткові пристрої, якими обладнують систему (регулятори тиску, дистанційний пульт запуску пожежних насосів, жockey-насоси, зворотні клапани, електроприводи засувки, датчики температури води в системі, резервуари води тощо), про обслуговування яких узагалі не згадано в документі.

Розділ 27 «Випробування внутрішніх санітарно-технічних систем» ДБН В.2.5-64:2012 Внутрішній водопровід та кана-

лізація [2] містить значно більше вимог до випробування обладнання водопостачання, проте вони стосуються переважно герметичності системи під час перебування її під гідравлічним тиском і не містять правил перевірки та профілактики СВПВ.

Звісно, з огляду на технологічний прогрес та велику кількість різноманітного обладнання різних виробників в системі внутрішнього протипожежного водопроводу, важко врахувати всі тонкощі функціонування СВПВ. Також варто вказати, що у НАПБ А.01.001-2015 зазначено, що відповідає за технічний стан СВПВ її власник або орендар, який має звертатися до виробника чи компанії з обслуговування таких систем для проведення належних регламентних робіт у повному обсязі. Проте, як свідчить практика, власники часто-густо нехтують вчасним обслуговуванням протипожежного обладнання, оскільки це додаткові матеріальні витрати, що не компенсуються.

Провівши аналітичний аналіз зарубіжних вимог і правил утримання СВПВ, можна зробити висновок, що в деяких країнах усе ж таки є ширші та змістовніші вимоги методики щодо утримання й експлуатації СВПВ.



Однією із країн, де широко використо-
вують СВЛБ для захисту будівель, є США.
Базовим документом, що визначає вимо-
ги до утримання, експлуатації та профі-
лактичних робіт, є NFPA 25 «Inspection,
Testing, and Maintenance of Water-Based
Fire Protection Systems» [3].

Об'єм згаданого документа стано-
вить 325 сторінок, і містить він велику
кількість роз'яснювальних рисунків,
схем, настанов та експлуатаційних ре-
комендацій. Варто зазначити, що сфе-
ра його застосування та вимоги поши-
рюються як на систему водопостачання бу-
дівлі, так і на зовнішній. Також доречно
зауважити, що великий об'єм вимог зу-
мовлений не тільки великою кількістю
складових СВЛБ, а ще і різними клима-
тичними умовами, характерними для
цієї країни.

NFPA 25 складається з таких розділів:
• Визначення та терміни — наведено
основні терміни та поняття про обладнан-
ня і пристрої, з яких складається система.
• Загальні вимоги — нормують відпові-
дальність за утримання системи, прове-
діння оглядів, тестування, обслуговуван-
ня, електроннебезпечки пристроїв системи
та дії з усунення виявлених недоліків.
• Спринклерні системи — класифікація
систем, правила проведення оглядів, тес-
тування та обслуговування.
• Резервуари — загальні вимоги, прави-
ла проведення оглядів, тестування, обслу-
говування та ведення журналу.
• Приватні протипожежні мережі — за-
гальні вимоги, правила проведення огля-
дів, тестування, обслуговування та веден-
ня журналу.
• Пожежні насоси — загальні вимоги,
правила проведення оглядів, тестування,
обслуговування та звіти.
• Пересувні пожежні резервуари (цис-
терни) — загальні вимоги, правила прове-
діння оглядів, тестування, обслуговування
та ведення журналу.
• Водяні завіси — загальні вимоги, пра-
вила проведення оглядів, тестування, об-
слуговування та звіти.
• Піно-водні спринклерні системи — за-
гальні вимоги, правила проведення огля-
дів, тестування, обслуговування та звіти.
• Перешкодження розслідуванню та за-
побіганню виявлення несправностей.
• Інформаційні додатки.

Документ містить великий обсяг інфор-
мації, яка не тільки детально та послідов-
но викладена для кожної складової СВЛБ,
залежать від рекомендацій виробника, і
навіть для однієї і той ж складової системи
вимоги різних компаній до експлуатації
можуть значно відрізнятися.

Іще однією відмінністю принципів утри-
мання СВЛБ в США від України та близько-
го зарубіжжя (Росії, Білорусі, Польщі) є
обов'язкове страхування будівинків. Його
принцип полягає в тому, що власник по-
винен мати страховий поліс на випадок
виникнення надзвичайної ситуації (в тому
числі й пожежі). Страхові компанії, своєю
чергою, надають такий поліс лише в разі
справності всіх систем безпеки будівлі.
Таким чином, головним контрпожежним
процесом вчасного обслуговування про-
типожежних систем є страхова компанія,
яка зацікавлена, щоб власник стежив за
обслуговуванням систем, аби зменшити й
свої ризики. З іншого боку, власник будів-
лі, витрачаючи кошти на обслуговування
будівель, можна зауважити, що чинна
нормативна база потребує значного допо-
внення та «модернізації» з урахуванням
тенденцій прогресу технологій і досвіду
утримання таких систем у інших країнах.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. НАПБ А.01.001-2015 Правила пожеж-
ної безпеки в Україні / Наказ Мініс-
терства внутрішніх справ України від
30.12.2014 № 1417. — 52 с.
2. ДБН В.2.5-64-2012 Внутрішній водо-
провід та каналізація. Частина I — про-
ектування. Частина II — будівництво.
— 113 с.
3. NFPA 25 «Inspection, Testing, and
Maintenance of Water-Based Fire
Protection Systems», 2002. — 325 с.
4. ВНИИПО МЧС России/Методика
испытаний внутреннего противопопо-
жарного водопровода. — Москва, 2005.
— 17 с.

Вадим НІЖНИК,
канд. техн. наук, с. н. с.
Roman UXANSKYI,
канд. техн. наук
Надія ДОВГОШЕВА,
Світлана ГОЛІКОВА,
Арслав БАЛЛО

Особливості недержавного сегменту вітчизняного ринку безпеки

Ідею щодо створення недержавної системи безпеки озвучили ще в 2003 році представники нечисленних на той час громадських організацій. Відтоді приватний сектор значно розширив свої кордони на внутрішньому ринку, а влада начебто перейнялася цією справою і почала шукати реальні механізми реалізації задуму. Однак вагомих результатів так і не досягла.

Більшість експертів схильні до того, що і тоді й нині імітують бурхливу діяльність замість реальних кроків. Нещодавно в «КиївЕкспоПлазі» відбулася виставка «Безпека», в рамках якої фахівці на галузевій конференції обговорили проблеми, що заважають розвитку цього ринкового сегменту.

За словами президента ВГО «Українська федерація професіоналів безпеки» Сергія Сидоренка, в державі досі немає концепції розвитку приватної сфери безпеки як складової загальнонаціональної. Громадські організації позбавлені повноважень щодо участі в розробленні законопроектів, ухваленні тих чи тих рішень на високому рівні, а їхня діяльність законодавчо не врегульована. Мало того, вони увесь час відчують на собі адміністративний та фіскальний тиск і на всіх рівнях не мають чіткої взаємодії з органами внутрішніх справ.

Нині ж суб'єкти господарювання, що працюють у приватному секторі, покинуті напризволяще, існують самі собою в умовах недосконалого правового поля. Кілька років тому представники кількох великих громадських об'єднань, що працюють на ринку безпеки, створили раду керівників громадських організацій. Вона вже почала розробляти і впроваджувати сучасні стандарти і технології, а незабаром почне формувати концепцію розвитку недержавної сфери безпеки. Крім того, фахівці планують удосконалити механізми функціонування закону про ліцензування видів господарської діяльності, що набув чинності в червні. Зокрема, змінити норму, що регулює нагляд і контроль, аби мати представництво в проведенні перевірок з дотримання ліцензійних вимог суб'єктами господарювання. Не секрет, що процедура отримання або скасування ліцензій на приватну діяльність має чимало недоліків, що часто створює підґрунтя для корупційної діяльності.

А хто, як не громадські організації, що працюють у польових умовах, знають можливості та ступінь професіоналізму суб'єктів господарської діяльності?!

У недержавній системі безпеки є чимало найрізноманітніших приватних структур, які виробляють продукцію протипожежного призначення та надають послуги з пожежної охорони. Деякі з них, щоб утриматися на плаву і відстоювати власні інтереси, увійшли до ВГО «Український союз пожежної та техногенної безпеки». Поле діяльності цієї організації досить широке, зокрема це стосується запровадження в Україні європейських стандартів. Причому об'єднання робить це не так для Євросоюзу, як для формування сучасного вітчизняного ринку послуг задля безпеки наших громадян і держави.

Від липня «запрацював» ДБН-56 2014 з відповідним додатком. Однак, за словами фахівців, він не є визначальним для створення органів інспектування і надлення їх відповідними функціями. Згідно із законом про технічні регламенти та оцінку відповідності, такі органи можна створювати на базі міжнародних, а також регіональних і національних стандартів. Наразі такий повноцінний національний стандарт уже розробляють.

Однак усі ці процедури обов'язкові лише за технічними регламентами. Відповідність за стандартами оцінюють на добровільних засадах за зверненнями власників об'єкту чи представників монтажних структур. Причому фахівці аналізують лише, чи відповідають протипожежні системи (або їхні окремі частини) проектній документації? А власне перевірку можна робити як під час будівельних робіт, так і в процесі експлуатації об'єкту, тобто на будь-якому етапі.

З набуттям чинності закону про регулювання містобудівної діяльності право приймати в експлуатацію об'єкти 1-4-ї



Сергій СИДОРЕНКО,
президент ВГО «Українська федерація професіоналів безпеки»

Нині дискутують питання, а чи потрібна така недержавна система взагалі? Думки аналітиків розділилися. Одні стверджують, що недержавний сектор безпеки є простором для реалізації бізнес-інтересів колишніх високопосадовців силових структур, а нині пенсіонерів. Інші пов'язують функціонування такої системи з втручанням її у сферу діяльності державних органів та боротьбою з монополізацією цього ринкового сегменту. Обидві точки зору мають право на існування. Однак у нас є одна спільна мета – безпека держави, збереження миру, спокою, охорона власності, захист інтересів усіх громадян. На мою думку, треба розробити і ухвалити єдиний базовий закон про систему недержавної охорони і безпеки. Чинні норми в нинішньому законодавстві або ті, що закладені в проектах майбутніх законів, розгалужують правові стосунки, лобіюють інтереси певних структур. Тож потрібно створити координаційний центр, який регулюватиме роботу всіх громадських формувань та захищатиме їхні права й інтереси, а також забезпечуватиме зв'язок з органами влади.

категорії дістали державна архітектурно-будівельна інспекція та її територіальні органи. Експертизу проектної документації роблять незалежні експертні структури, відхилення від будівельних норм – Мінрегіонбуд, контроль і нагляд у

сфери пожежної безпеки – ДСНС. Кожна з організацій діє згідно з власними повноваженнями, встановленими законодавством. Наразі вітчизняний будівельний ринок переживає не кращі часи, тож обсяги су-путніх інженерних робіт дещо впали. Од-

мус і починають функціонувати де-юре. цюють де-факто, дістануть офіційний ста-ного ухвалення такі структури, що нині пра-братиме активну участь. Сподіваємось, що з новельні організації, в якому наша організація – обов'язковий пункт про саморегу-та технічної безпеки). На порядку денному рі будівництва (зокрема, в частині пожежної здобути право на проведення атестації в сфе-постановою. Наразі вже кілька організацій структури, що проведуть регламентують ки поки що немає рамочного закону про такі домству ще з часів колишнього Союзу. Оскільки відповідні повноваження, що дісталися ві-гнуталях організації і поступово передає Мірегіонбуд узяв курс на розвиток саморе-акредитації.

ІЕС 17020 – 2012 Національного агентства з здійснюють на відповідність вимогам ISO/сам. Акредитують організації з інспектування професійного судження, – загальним вимо-нісь їх конкретним вимогам або, на основі їхнє проектування та визначає відповіді-продукцію, послуги, процеси, установами або що виконує інспектування. Тобто перевіряє спекування – орган з оцінки відповідності, вати тощо. Відповідно до закону, орган з ін-спекування, на якій базі повинні їх створю-що таке оцінка відповідності і органи з ін-оцінку відповідності. У ньому роз'яснюють, ухвалено закон про технічні регламенти та кож прописано відповідну процедуру. В сіні-шодо залучення третьої сторони, а та-го з європейськими нормами стандарти EN-54-14, в якому міститься положення «третья незаагажана сторона» з'явилось ще відність продукції, робіт і послуг. Поняття на добровільній основі оцінюватиме відпо-Україні потрібен інспекційний орган, який



Борис ПЛАТКЕВИЧ,
президент –
голова прав-
ління ВГО
«Український
союз пожежної
та технічної
безпеки»

ФОТО СЕРГІЯ РАЗБЕЙКОВА

На жаль, в Україні досі немає закону щодо обов'язкового страху-вання споруди навіть після завершення будів-ництва, хоч у Верховній Раді вже давно зареє-стровано три законо-проекти, що стосуються цієї сфери. Тож учасни-ки галузевих конферен-цій зішлись на тім, аби цілішими зусиллями за-для запровадження подібних схем на наших теренах.

Володимир ГАЛЕТА

полішити правила гри в згаданому сегменті, зокрема, щодо впрова-дження систем проти-пожежного захисту на об'єктах. А для цього – скористатися європей-ським, зокрема німець-ким, досвідом.

У Німеччині, як і в більшості європейських країн, велику роль віді-грають страхові компа-нії. Під час приймання об'єкту в експлуатацію замовник обов'язково мує мати з нею до-говір. Причому розмір виплати щорічної суми суттєво коливається, оскільки залежить від багатьох чинників, які визначає страховий агент, оцінюючи ризики на конкретному об'єкті (скажімо, від землетру-су, повені, пожежі тощо). Страхова компанія також визначає час придбтя і бойового розгортання пожежного підрозділу в разі надзвичайної ситуа-ції з найближчої точки його базування, а також технічне оснащення бі-ців. Особливий ефект дає безпосередній кон-такт інвестора зі стра-ховою компанією ще на початку проектування об'єкту.

місцевого муніципалітету.

«Пожежна безпека». Після отримання дозволу замовник, як правило, наймає сертифіковану компанію, що проєктує об'єкт згідно з будівель-ними нормами, де прописані мінімальні вимоги. Паралельно розробляють проєкт відповідно до сертифікованого протипожежного облад-нання, яке монтує сертифікована компанія. Далі будівельна інспекція приймає споруду в експлуа-тацію. Її потрбно надавати лише акт перевірки з оцінки відповідності протипожежної системи чинним будівельним нормам. Основне завдання такої перевірки – з'ясувати, наскільки система надійна і ефективна для захисту життєздатності об'єкта періодично перевіряє праездатність дан. Пожежний експерт у процесі експлуатації наслідки ефективного для захисту життєздатності після перевіркованні приміщень чи зміни їхньо-го призначення. Усі документи надсилають до



Володимир ГОСАЧ,
президент
українська
федерація
спеціалістів
«безпеки»